

Redacțiunea, Administrațiunea și
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 25.
Seriozilor manuscrite nu se re-
trimite. Manuscrisurile nu se re-
trimite!

Birourile de abonațiuni:
Brașov, piața mare Nr. 22.
înserate mai înainte în Viena
Schönborn, Haasenstein & Vogler
(de Haas), Henrich Schalk, Alois
Herndl, M. Dukas, A. Oppel, J. Dom-
berg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Mesei, Eckstein Bernad;
în Frankfurt: G. L. Daube; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
gazetară pe o coloană 8 or.
și 80 cr. timbru pentru o pu-
blicare. Publicații mai dese
după tariful și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 or. v. a. s. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANULU LIII.

„Gazeta“ este în fiecare zi
Abonamente pentru Austria-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un esemplar 5 cr. v. a. s. s.
15 bani.
Atâtă abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 58.

Brașov, Luni, Marti 13 (25) Martie

1890.

Brașov, 12 Martie st. v.

De când cu împăcarea ceho-germană din Boemia nu s'a produs în viața interioară a Austriei nimic ce-ar fi deșteptat așa de mult interesul general și ar fi produs chiar o viață agitațiune a spiritelor din diferitele tabere parlamentare, ca cea mai nouă declarațiune a episcopatului catolic din Austria în cauza școlară.

Este știut, că partida conservativă catolică din parlamentul austriac stăruiește de mult timp, ca să se introducă și dincolo de Laita școala confesională, modificându-se legile școlare dela 1869 și 1883, prin cari școlile s'au pus sub inspecțiunea directă a organelor statului. Reamintim numai cunoscutul proiect de lege al prințului Liechtenstein, care însă neputându întruni consensul majorității s'a luat dela ordinea zilei.

Acum au creșut de bine episcopii catolici din Austria a lua din nou această chestiune în mână lor, și în comisiunea școlară a senatului austriac, cardinalul conte Schönborn, împreună cu episcopii Zwinger și Missia, au făcut o declarațiune în numele întregului episcopat austriac.

Acastă declarațiune înainte de toate constată, că prin legile școlare de față se scurtează libertatea de credință și de conștiință a catolicilor, garantată de constituțiune, pentru că se face cu neputință a da școlărilor catolici, prin școala poporală, o crescere și-o instrucțiune, cum o pretind principiile credinței și conștiinței. Episcopii sunt datorți a cere ca școala poporală să fie astfel organizată, ca copii să potă fi crescuți religios și moral după principiile nestramutabile ale credinței.

De aceea Episcopii pretind, ca școlile școlare publice să fie astfel întocmite, ca copiii catolici

să le potă cerceta, de regulă, fără a se amesteca cu copii de alte confesiuni; ca toți învățătorii dela școlile catolice să absolveze preparandiile catolice și să fie calificați de-a propune religiunea catolică; organele bisericești să aibă înrîurirea necesară la numirea învățătorilor pentru aceste școle; întreg învățământul să se întocmească astfel, ca să fie pe deplin corespunzător caracterului catolic al școlii; în fine biserica să aibă inspecțiunea asupra școlilor și preparandiilor catolice, ca să potă apăra și înainta caracterul lor confesional.

Ministrul de instrucțiune a răspuns, că va comunica declarațiunea episcopatului consiliului de miniștri, er răspunsul guvernului îl va face cunoscut la timpul său.

Prima impresiune a pasului episcopului a fost, că printr'ensul s'a creat o nouă situație parlamentară, căci majoritatea de până acuma nu va mai pută fi solidară decât deputații germani conservativi vor primi programa episcopilor. Organul Cehilor tineri „Narodni Listy“, strigă în gura mare, că clericali sunt cari vor să spargă majoritatea, introducându școala centralistă. Episcopii, dice numita fôia, nu amințesc nimic de autonomie, nici dreptul de limbă nu există pentru ei.

„Narodni Listy“ prețice despărțirea cluburilor slavice de clubul clericalilor și formarea unei noi majorități. Și celelalte foi cehice ale partidei lui Rieger, exprimă cam totu această părere.

Se așteptă der, cu încordare, enunțațiunea guvernului în chestiunea școlară, dela care va depinde viitorul grupare a partidelor în parlamentul austriac.

În timpul din urmă însă s'au mai liniștit puțin spiritele dîcându-se, că declarațiunea episco-

pilor prin care s'a făcutu numai definițiunea școlii confesionale, cum o înțelege biserica, nu este o declarațiune a partidei clericale din parlament și că prin urmare nu sunt eschise negocierile cu această partidă.

DIN AFARĂ.

Retragerea lui Bismarck.

Atențiunea întregii Europe e îndreptată asupra următorului lui Bismarck, generalul Caprivi. Elu este privit cu simpatie și încredere nu numai de Germani, ci și de câte-va puteri din afară. Nouă cancelar nu de mult a implinit 59 de ani. Elu e o imosantă figură militară. Asupra vederilor lui politice, opinia publică încă nu e orientată până acum, se înțelege privitor la politica esternă. În privința acesta s'a declarat însuși împăratul Wilhelm în unul din autografele sale către Bismarck, proclamându susținerea cu credință neschimbată a politice externe a fostului cancelar. Din contră, privitor la politica internă, nimenea nu este în clar ce direcție va lua ea. E foarte probabil, că privitor la această împăratul se va pronunța în mesajul tronului, cu care va deschide parlamentul în luna viitoare.

Privitor la criză, diarele din Berlin publică toate autografele împăresc fără de nici o observare. A bătut la ochi mai ales partea aceea a autografelor, prin care se accentuează susținerea păcii. „Nord. Allg. Ztg.“ vorbindu despre autografele, ce le-a primit Bismarck, dice, că rar se întâmplă ca un domitor să adreseze unui supus al său astfel de cuvinte intime. Diarul apoi dă esplicări asupra relațiilor dintre el și principele Bismarck și se mândrește, că a putut aduce serviciu politice sale și declară tot-o dată, că va sprijini și va reprezenta și pe viitoru politica de pace accentuată și de împăratul.

„Post“ și „National Ztg.“ numesc ca conducător al afacerilor politice esteriore pe contele Hatzfeld, pe când alte diare susțin, că în privința acesta nu s'a luat până acum nici o hotărîre.

„Politische Nachrichten“ accentuează, că din incidentul retragerii lui Bismarck ceilalți miniștri prusiani încă și-au dat demisia, der împăratul n'a vrut să li-o primescă, ci din contră împăratul și-a exprimat dorința, ca miniștrii să dea și mai departe ajutorul lor cornei.

„Times“ din Londra, vorbindu intr'unul din numerii săi mai noi despre retragerea lui Bismarck, împărtășește declarațiile un diplomat francez în retragere, care dice, că știe din isvort sigur, că principele Bismarck încă cu câte-va luni înainte de acesta, vorbindu despre deosebirile de vederi dintre el și împăratul, a dîs: „Eu ar fi trebuit să iubesc mai mult pe împăratul Frideric!“

Criza ministerială în Spania.

Din Spania sosesc sciri despre o nouă criză ministerială. Ministerul reconstruit Sagasta se luptă cu cele mai mari greutăți. Cu ocazia desbaterei bugetului, Sagasta a primit un stranic vot de blam, și fiindcă majoritatea a votat contra ministrului președinte, acesta se dice, că a hotărît a demisiona.

SCRILE ZILEI.

„Kulturreglet“ în Oradea-mare. O fôie din Clușiu scapără focu de mână și și trage purlu din capu de necaz, că în Oradea mare încă nici până în ziua de azi nu se află vr'o filială a Kulturreglet-ului. Cum se pôte ore, că în Oradea-mare, unde reuniunea de maghiarisare are atâția sprijinitori însemnați, se nu aibă această reuniune o filială câtă de neînsemnată? — se întrebă jupăneșoșoviniștii din Clușiu, care stăruie din toate puterile și bate din pinteți somând pe Ungurii Oradani ca în cel mai scurt timp Bihorul să și aibă o reuniune de maghiarisare, căci altfelu rău va fi de „bieții“ Ungurii de pe acolo.

Ei, jupănilor, cum vă sciti amei unii pe alții cu vorbe! Der vorba ceea: prostia din născare lăcu în lume n'are.

D-lu Ioan V. Barcianu, coredactor

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Reflecțiuni sociale.

Scumpa mea! Titlul de „preotă omenime“ conferit fiindu deja femeii, așu pută și eu să și țin o cazaniă...

Der nu! Nu de lucruri ceresc, ci de lucruri foarte pământesc îți vorbesc. Tu imi ceri sfat, er o maximă a dōmnei de Boufflers dice. că: nimieri se nu dăm sfat... Cum se implinesc deodată dorința ta și cea maximă, ce, după părerea mea, este multă priinciosă în timpul în care trăim?

La întrebarea, că se legi ori nu priință cu persōne, cari nu se nimeresc cu tine în felul lor de cultură, îți răspund per tangentem.

Dicătōrea: „spune mi cu cine te înșoțesci, ca să și spun cine ești“ nu este totdeuna adevărată, căci cum stai atunci, când sōrtea te-a aruncat într'un mediu social, în care nu ași pe nimeni cu vederi omogene vederilor tale?

Au pôte că atunci nu te înșoțesci, ci rămâi singură ca oculu? În astfelu de casu unii te-ar crede ori pré-pré înțeleptă, ori pré neună.

De nu vrî să crești în asemenea anomalii, negreșit, că îți vei afla societate; er în sfera de amicitie, ca femeia vei pune mai mult pondu pe o inimă bună, sinceră, decât pe un capu așa numit luminat, der plin de vicleni.

În ce privește celelalte latur ale chestiei, va trebui să le iai precum ele și se presintă; vei închide ochii în fața ridicolului și scăderilor locale; ba din reversul medaliei poți trage și învățături ale—experienței. Er decât ai posedea geniul unui Labryere, ce caleidoscopu de caractere bizare ai pută alcătui, cred, că în privința acesta contigentul cel mai mare nu l'ar oferi numai femeile, ci cu bărbații în părți egale.

S'ar presupune, cumcă inconsecuența, vanitatea, cuvântul călcăt, grandomania și câte și mai câte slăbiciuni ar fi mai mult proprii femeilor, decât bărbaților.

M'am convinsu de contrariul.

Slăbiciunile amintite, vedându-le la femei, ce e drept, le urăsc, der le aflui mai scusabile, pe când aflându-le la bărbați, cari se țin atâtu de superiori în acțiunile lor, ele imi par de neiertat.

De aceea, voescu de astă dată ați indigeta cea epidemie socială, provenită dela domni creațiunii, care de pe câmpul deschis al afacerilor publice și-a aflatu deja intrare până 'n sinul familiei, încât și copii au să fie molipsiți de urgia ei. Nu vedem decât totu Montecchi și Capuletti.

Se dice, că omenii pretutindenea sēmănă unii cu alții, totuși susțin a fi mai acomodat un oraș mic pentru cunoșcerea atâtu a virtuților, câtă și a viciurilor lor.

Timbrul unui oraș mare e cosmopolit; o parte a publicului e cuprinsă mai mult spiritualmente, frecuentă teatre, concerte și cercuri literare; er altă parte trăiește fără vietă socială, familii și singuratic cu anii locuesc în câte-o stradă, fără de a cunoșce nici pe cei mai deaprobe vecini ai lor.

Cercul orașului micu fiindu mai restrinsu, omenii se cunosc, se împretinesc mai ușor unii cu alții și, prin delăturarea strictelor regule de etichetă ale capitalelor pe deoparte, cât și în lipsa unor distracțiuni de valoare spirituală pe de altă parte, ei se ocupă mai

bucuros de treburile altora, decât de ale lor, observându-se reciproc, nu cu „drei Schritt vom Leib“, cum ar dice Némțulu, ci fără de rezervă ca nisce frați. Cu astfelu de prilejuri de înfrățire, totu insul apoi vede paiul în ochiul celuilaltu, neobservându bărna în propriul său ochiu.

Negreșit, că tu și-ai creat cele mai frumoșe concepțiuni despre scopurile vieții omenești. Te sfătuesc însă a ascunde dinaintea tuturor gândiri și simțăminte, ce s'ar referi la lumeați ideală; nu lăsa pe nimeni a privi în internul tău, căci intimități de felul acesta vor tinde a te timbra de unu creer esaltat, ce nu cunoșce latură practică a vieții, ci umblă visându de perfecțiuni, de cari nu există pe pământ.

Deja prin împrejurarea, că voiesc a fi o excepțiune din regulă, îți vei câștiga cei mai aprigi contrari. Majoritatea omenilor admite dreptatea, umanitatea în principiu, der în față o respinge.

Nu numai pe terenul social, ci și pe celu național vei pută observa fenomenele cele mai triste, apte a descu-

altu „Luminătorului“, a plecatu Joia tre-
cută la Vața, unde guvernul ungurescu
l'a deportatu pe timpu de șese luni. Mai
mulți amici, spune „Luminătorulu“, l'au
petrecutu până la gară.

Nouă decorațiuni militare. La pro-
punerea ministrului de războiu, Maiesta-
tea Sa Monarhulu a schimbatu decora-
țiile, ce se dedeau până acum ostașilor
pentru serviciu, ér pentru acei ostași dela
linia, față cu cari Majestatea Sa și a es-
primatu înalta sa satisfacțiune, a lăsatu
să se facă pentru viitoru unu feliu de
nouă decorațiuni. Noușle decorațiuni
pentru serviciu sunt de trei clase,
anume: decorațiile de cl. I, cari sunt
asemenea decorațiilor de cl. II de
acum pentru serviciu de 25 de ani, se
voru da oficerilor, cari au implinitu 20
de ani de serviciu activu nesocotindu-se
aici și timpulu de războiu. Decorațiile
de cl. II, cari se dau celor cari au im-
plinitu unu serviciu activu de 40 de ani,
sunt asemenea decorațiilor de cl. II de
astăzi, periferia însă este smălțuită cu
negru. Decorațiile de cl. III, cari se
dau pentru unu serviciu activu de 50 de
ani, au de asupra crucei coróna ordinu-
lui Leopoldu. Decorațiile, ce se dau pen-
tru lauda obținută din partea Maiestății
Sale, sunt înșice monete de bronză,
grosu aurite, cari în privința mărimii
sunt asemenea decorațiilor de cl. II
pentru bravură; pe o parte a loră se
afă imaginea Maiestății Sale ér pe ceal-
altă parte inscripția: „*Signum laudis*“ și
dăcă s'au dat pentru merite obținute în
luptă, ele se voru purta atérnate de pan-
dica crucei pentru serviciu militar; dăcă
însă s'au datu în timpu de pace
ele se voru purta de pandica ordinului
Franciscu-Iosif.

Nou himnă austriacă. Se sorie din
Viena, că dirigentulu musioei reg. 84 din
casarma Alser a compusu unu nou himnă
austriacă după unu manuscris de alu
lui Haudu. Maiestatea Sa e pe deplin
mulțămitu cu noua compozițiă musicală
esprimându-se, că va da ordinu ca noulu
hymnă să se introducă la tôte musi-
cile militare în locul celui vechiu de-
fectuosu în multe privințe, mai alesu în
armonisare.

**Treburu unguresci — pardonu, muscă-
lescu.** Impératul Rusiei a ordonatu în-
chiderea teatrului germanu din Peters-
burgu, care există deja de mai multe
decenii. Tutoară membrilor trupeii li
s'a abșis cu 1 Mai anulă curentă, dela
care epocă teatrulu nu va mai func-
ționa.

Pentru cetitoru. De mâne vomu în-
cepe în foiletonulu „Gazetei“ publicarea
interesantelor conferințe ale d-lui pro-

fesoru Pêrvu „despre viața socială la ai-
male.“

Omoru înfricoșatu și jefu în Lipova.
In 11 Martie nou cur. bătrânulu Di-
mitrie Savics, în etate de 66 și soția
Maria în etate de 68 de ani au fostu
uciuși în modul celu mai barbaru în lo-
cuința loră, și apoi jăfuiți. După cerce-
tările ce s'au făcutu la fața locului s'au
găsitu cuțite, bardă etc., ér ferestrele erau
pe dinăuntru astupate cu perini. În ge-
nere se presupune, că acestu omoru s'a
sêvêșitu nu de unu singuru individ, ci
de mai mulți. Făptuitoru sunt urmăriți.

Juristulu sinucidu. Juristulu dela uni-
versitatea din Clășiu, Vattay Bela, s'a
dusu într'o pădure de lângă Huedinu și
acolo s'a împușcatu. Era numai de 21
de ani.

Din camera română.

Scimă, că camera română a
respinsu propunerea de dare în
judecată a ministrului Brătianu,
care propunere deduse atăta nu-
tremêntu vechilor pasiunî dintre
partide. Unulu dintre vorbitorii
cei mai distinși, cari au combă-
tutu această propunere, a fostu d-lu
Mihailu Cogălniceanu. Estragemu
din interesantulu său discursu, ți-
nutu în ședința dela 31 Ianuaru
st. v., următoarele :

D-loru deputați, înainte de a se în-
cepe citirea raportului comisiei noastre
de informațiuni asupra dărei în judecată
a ministrului Ioan Brătianu, unulu din
colegii noștri din cei mai tineri și mai
simpatici, onor. D. Negoescu, a chematu
luarea aminte a D-lui ministru de esterne
asupra unei comedii, asupra unei piese
care s'a reprezentatu la Viena pe unu
micu teatru, piesa numită „Nunta din
Valeni“, care reprezenta, sub colorile cele
mai rele, caracterulu, moravurile, vișurile,
etc., ale nêmului românesc. D-sa, ca
noi toți, a fostu indignatu, că această na-
țiune, care în unu timpu așa de scurtu,
mai puțin de o jumătate de secolu, s'a
ridicatu așa de susu, ca această națiune
să fiă arătată în fața străinilor ca unu
cuib de răutăți și de vișii din cele mai
degradătoare.

Asistăm acum, D-loru, de 14 zile
la o melodramă, la o dramă, care se da
nu pe unu micu și neînsemnatu teatru
din Viena, ci în templulu unde s'au des-
bătutu și s'au sêvêșitu actele cele mai
maré ale națiunii noastre, acte, cari din
doué micé provincii vasale ne-au ridi-
catu așa de susu și au făcutu la gurile
Dunărei o națiune, unu Statu, de care
astăzi țină sêmă națiunî și guvernestră-
ine din cele mai puternice.

În această dramă moravurile noastre se
arată în fața Europei, nu prin omenî micé și
neînsemnati din clasele cele mai de josu,
ca în „Nunta dela Valeni“, ci se da ca
tipu alu acestor moravuri, ca tipu alu
corupțiunii, care ne minéză, însăși clasa
dirigentă, însuși acela, care a cărmuit

acastă țêră în timpu de 12 ani, însuși,
primulu ministru, unu omu, care în timp
de 40 de ani a lucratu pentru țêra
acastă, după mărturisirea chiar a unui
acti invocatu de D. Blarambergu, în acu-
sarea lui Ioan Brătianu și din care s'au
lăsatu la o parte cuvintele acestea, când
era vorba de nisce șuerături din piața
teatrului.

„Acestu acti este cu atătu mai du-
rerosu, cu câtu junii nu s'au trezitu nici
în fața unui bărbatu cu părulu albu și
care în timpu de 40 ani n'a cruțatu
nici viața, nici averea lui pentru naționa-
litate, pentru dreptate și libertate.“

Acestu omu, care 40 ani nu a cru-
țatu nici viața, nici averea pentru na-
ționalitate, libertate și dreptate, se arată
astăzi înaintea țerei și a străinătăței nu
ca unu omu politicu, care a greșitu, ci
ca unu omu delapidatoru ordinaru alu
banilor publici, ca unu borfașu ordi-
naru, ca unu omu coruptu și corump-
toru, care a luat rușeturi, omulu sub
alu cărui ministeru s'a făcutu resbelulu,
independența, regatul omulu acesta este
unu borfașu, unu escroc; tovarășii lui,
colegii lui, cari au scrisu împreună
cu dênșulu aceste acte, sunt reprezentați
ca demni de a înfunda Văcărescii
și Ocna!..

De 14 zile noi asistăm la o repre-
zentațiune, care e mai tristă pentru mulți
din noi decât „Nunta din Valeni“. Și
acei, cari s'au arătat atătu de nemulț-
ămii de chipulu cum se caracterisa so-
cietatea română pe scena unui teatru
din Viena, totu asemenea trebuie să fiă
și mai nemulțămii de chipulu cum noi
înșine înfățișăm înaintea țerei și a stră-
inătăței pe omenii de Statu, cari 12 ani
au fostu la guvern și cari tôte viața
au luptatu pentru înflorirea țerei acesteia.

Dér, D-loru, nu este întâia-dată as-
tăzi, că asistăm la unu astfel de spec-
tacolu.

Sunt 14 ani de când noi bătrânii,
căr D-vostre tinerii nu era încă atunci
aci, am asistatu la o altă reprezentațiune
totu așa de pasionată, totu așa de inver-
șunată, totu silindu-se de a degrada ca-
racterulu omenilor noștri de Statu, ca-
racterulu claselor diriginte...

Etă, D-loru, am aci raportulu comi-
siei de acum 14 ani; aci am două vo-
lume și mai era unu alu treilea, care s'a
perdut. Aci este acușarea D-lui Las-
caru Catargi. Vê voiu ceti îndată și
vê voiu dovedi, că aceleași puncte de
acușățiune, ce se aduc astăzi contra mi-
nistrului I. Brătianu, se aduceau și mi-
nistrului Lascaru Catargi. (Cetesse)...

Cum vedeți, D-loru, raportulu actu-
alu și învinovățirile, cari se fac astăzi,
nu sunt pentru prima oară în țêra noastră.
Noi suntem unu poporu latinu și ca po-
poru latinu ne aprindem foarte ușoru
și aprinderea ușoră da pasu la tôte vio-
lențele.

Ei! după patru-spre-dece ani s'au
uitatu acestea, și cu dreptu cuvêntu; și
nimeni astăzi nu este, care să nu dea
dreptatea ce li se cuvine D-lui Catargi
și miniștrilor săi; nimeni nu le pôte
împuta ceva...

Eri s'a arătat, că sunt neconse-
cuentu, că eu după ce am acușatu și ata-
catu pe Ioan Brătianu, astăzi vinu s'êlu
apêru. Așa este, l'am acușatu, l'am ata-
catu; dér nici-odată n'am votatu darea
în judecată a nici unui ministru. Sunt

33 de ani de când am intratu în viața
parlamentară, la 1857; cum am avut
Domnulu nostru, au începutu dările în
judecată: în 1860 a fostu datu judecă-
ței Manolache Kostache, Costaforu, Boe-
rescu...

D. N. Blarambergu: Ei au mersu la
curtea de casațiune de s'au apêratu și au
fostu achitați.

D. M. Kogălniceanu: S'au apêratu
și curtea a respinsu acușarea. Pentru
ce? Pentru-că ea se făcuse cu ușu-
rință.

În Moldova a fostu êrăși o propu-
nere pentru darea în judecată a lui Ma-
nolache Kostache. Și eu m'am oposu
la acușare și l'am scăpatu, înlocuind
darea în judecată prin o propunere de
blamă.

Eu dér, care am fostu contra dărei
în judecată și a lui Manolache Kostache,
din care causă am și cădutu din minist-
teru; eu, care am fostu contra dărei în
judecată și a d-lui Lascaru Catargi, cum
voiti d-vostre ca astăzi să ceru darea
în judecată și a d-lui I. Brătianu, cu care
în timpu de 40 ani am lucratu îm-
preună?

Cum voiti s'êlu dau în judecată
eu, care în atâtea împregiurări mari și
grele, imi găsescu numele alături cu
alu său?

Onor. D. Blaramberg, în această pri-
vință, a făcutu deja o mărturisire ce
credea că cade în sarcina mea, dér care
toamă esplică situațiunea și conduita
mea de astăzi. D-sa a dișu: D. Ko-
gălniceanu merge la D. Brătianu și
D. Brătianu merge la D. Kogălniceanu.
Așa este; dér noi aparținemu acele-
șii generațiunii vechi, despre care ono-
rat. președinte a bine-voitu să spună
câteva cuvinte măgulitoare în privința
faptelor, ce ea le-a sêvêșitu în această
țêră; și, dér cum voiti ca eu acum la
bêtrânețe să omoru moralicesce pe acei
veterani ai luptelor noastre, pe care
mâne môteea are s'êi ucidi trupesce?
cum se dau eu în judecată pe Dimitrie
Sturza, pe care l'am avut ca secre-
taru în divanulu ad-hoc, și care ne îm-
bărbăta, mai cu entuziasm de câtu ori-
cine, la o luptă în care două puteri mari
erau în contra noastră, cari voiau să în-
ădușe dorința seculară a Moldovei? Cum
voiti ca pe acestu omu s'êlu dau în ju-
decată? Cu atătu mai multu această,
d-loru, cu câtu mă uitu în Cameră, vedu
că nu suntem decâtu trei, d-nii: D.
Brătianu, Catargi și eu, ér în Senat
nu mai sunt decâtu d-nii. Ionu Bră-
tianu, Krețulescu, Florescu, și în afară
din Corpurile legiuitoare Mitică Ghica,
amăritu și desgustatu, Ionu Ghica și
Vasilie Alexandri. Nici dece dér; și să
mi-se cêră să susțină acestu raportu,
care nu arată nimic, care nu vê să
recunoscă nici actele mari, ca războiulu
pentru independență?

Ei bine, d-loru, acestu războiu a
doveditu, că armata română a fostu vred-
nică de strămoșii ei, și nenorocire este,
că numai puțin, foarte puțin, cunoscu
resistența pompierilor dela 1848, care
se pôte compara cu aceea a eroilor
dela Termopile. Dér războiulu dela 1876
a fostu necesaru ca să dovedescă vir-
tutea oștenilor noștri, despre care Un-
guriu, vê aduceți aminte ce diceau în-
ainte de resbelu: că unu singuru regimentu

curagia și pe celu mai încarnatu opti-
mistu.

Te vei convinge, că fiă-care voiesce
a procede după cum îl taie capulu,
declinându dela sine responsabilitatea și
legile, despre cari crede, că sunt făcute
numai pentru alții, sêmănându est-modu
neînțelegeri pe tôte terenle, pentru ca
pe stările create de elu să pôte deveni
stăpân; ér învinuirile, ce l'ară nimeri,
le scie cu apucături și rețe încărca pe
spatele celui nevinovatu.

Mai departe vei vedé, în asemenea
împrejurări, câtu de escelentă e la noi
Românii disciplina socială, se'nțelege,
numai în — persecutarea adevêrului... Câte
argumentări false, câte hărțuiri și înar-
mări, pentru asigurarea învingerii ne-
drepte!

Dér adăți aminte, că și Mefisto a
acușatu pe însuși Dumneșeu a fi princi-
pala causă a păcatului; de nu crea Elu
lumea, ar fi rămasu totu chaosu... Fi-
resce, Mefisto. ca ambițiosu ce era, re-
proba ori ce lucru, ce nu provenia dela
Întunecimea Sa.

În tôte societatea există câte unu

Mefisto; pretutindeni graséză agentu pro-
vocători, cari terorizéză societatea. Acela
decu, carele, fiindu mai blându de fire,
nu doresce a se întelni pe tôte terenle
cu silniciile loră, sêu că se va retrage
cu desêvêșire dela ori-ce activitate, sêu
dăcă e mai renitentu, atunci va aplica
legea taglionă: silniciă pentru silniciă,
vătămare pentru vătămare; în astfelu de
casuri, neapêratu nici scandalulu nu va
întârșia.

E anevoiosu a'ți detalia caracterulu
astorfelu de persône; cu tôte acestea,
impulsulu internu fiindu vanitatea, și ma-
nifestațiunile lui în afară au totu una și
aceeașu marcă.

Soiulu acestor omenî se împarte în
doué categorii. Celei prime îi aparțin
spiritele, cari își afă mulțămirea în pro-
pagarea discordiei, suntu ca liliecii, le
place să planeze asupra ruinelor; de a
doua ordine se țină vanitoșii, înzestrați
cu o trufă esceptională. Aceștia, prin
însași firea loră, apti fiindu a face mai
multu alaiu decâtu folose bunei cause,
se credu deja a fi adevêrați titani ai na-
țiunii și, în ridicula loră închipuire, cei-

lalți muritoru li-se pară pigmei, potriviți
a fi călcați în picioare de cătră ei.

Pseudo-titanii le va deroga acestora a
conlucra la vre o causă de bine obștescu,
decumva ideia nu și-a luat emanățiunea
dela dênșii, și nisui-voră a zădărnici bu-
nele intențiuni ale altora.

Să presupunem, că cineva se pune
la unu lucru, la care vre-unu pseudo-
titanu, din capulu locului, nu și dede con-
simțemêntulu din cunoscuta causă a ema-
nației streine; să presupunem, că amê-
suratu principiilor sale elu tinde a
nulifica întreprinderea; dér dăcă în butulu
tutoror opintirilor lui, lucrulu totuși
se face, ba că e deja pe calea reușitei,
atunci ce să vedé? Vanitosulu își schimbă
iute poziția ostilă... și ca unu *Deus
ex machina* deodată se ivesce în lucru,
nu însă cu doru de a mai zădărnici —
fiind-că scie, că așa ceva nu e posibilu
acum, — ci cu o rivnă înfocată de a
conlucra la scopu, când... numai e tre-
buiță de ajutoru și când prin amesteculu
instantaneu produce încurcatură; dér o
face, căci așa trebuie să fiă... și se nu
dăcă lumea, că s'a făcutu ceva făr' de

elă, ba eventualu meritulu va fi alu
sêu!...

Din contră când pseudo-titanii se
punu în fruntea vre-unei cause bune ini-
țiate de ei, atunci deși învită pe alții la
sfătuire și conlucrare, tôte acestea se'n-
têmplă din formalitate, fiind-că în faptu
nu primescu nici propunerea, nici concu-
sulă nimêru și zelulu mare alu altora
ar fi în stare s'êi despezese, căci mor-
țișii țină la devisia, de a purta rolulu de:
totum factum.

Etă motivele psihologice, etă uni-
culu doru ce'i muncesce ziua și nôptea.
Rolulu și ér rolulu e în prima liniă de
importanță pentru dênșii; din pricina
acastă succesulu bunei cause trebuie să
sufere, ér pentru vanitatea loră perso-
nală, alții necontenti să fiă trași pe sfôră.
Pretențiune nelegitimă!

Dér pe lângă tôte aceste aberațiuni
ale unora, pe lângă tôte decepțiunile ce
te-ără întêmpina chiar și în cerculu ami-
ciloră tîi, te rog, nu ceda disgustulu
ce te-ar cuprinde.

Cumpênesce, că grea e misiunea a
fi omu în deplina putere a cuvêntului

de honvești e destul pentru a arunca întreaga noastră armată în Dunăre. Ei bine, le mai dă mâna să dîcî și astăzi totu' astfel?

D. Iónu Leca: Nici atunci nu credea Ungurii ceea ce diceau.

D. M. Cogălniceanu: Dér o diceau...

Mai este și independența, care s'a făcută fără voința chiar a aliatului nostru, pe care am făcut-o noi, în deplina conștiință a datoriei noastre, a dreptății noastre, a inițiativei noastre. Nu dîcî, că independența nu s'ar fi putut face și fără ca noi să fi participat la rebeli, și aci mă cred datur să exprim recunoștința mea d-lui I. Lahovari, pentru întrebarea ce punea d-lui Blaramberg, decât D-sa ar fi preferit o asemenea independență celei ce am știut a ne da noi înșine, în urma sîngelui ce am vărsat pe câmpiile Bulgariei? Noi nu voiam ca independența să ne fie dată ca o compensație pentru paguba ce am avut, séu ca schimb pentru sîngele vărsat; am voit ca independența să o facem noi, și atîtu' vepotu' spune că, fără nici o înțelegere, am proclamat-o, și a fost réu vădută; și dovadă de acésta este, că nu a fost recunoscută de Rusia decît după ce a fost recunoscută de celelalte puteri.

Regalitatea? Sunt și eu de opinia D-lui Blaramberg, și de nu am putut-o spune atunci, fiind-că nu eram aici, mă aflam în străinătate; și eu dîcî, că ar fi fost bine să se păstreze titlul de Domn, și eu am fost de opinie să se dîcî Rege și Domn, pentru-că împărății și regii au și ei arhontologia lor și în acea arhontologie pune întîiu pe împărați, apoi pe regi, pe urmă pe marii duci, pe duoi, etc. Și la o întrunire de împărați și regi, Regele nostru, decât n'ar fi fost proclamat rege, ar fi trebuit să cedeze pasul regelui Serbiei. Când va fi republică în Europa, atunci da, nu mai ținem séu de aceste lucruri; dér când în Europa avem monarchii, trebuie să facem și noi ca celelalte țări.

V'am arătat, D-lor, că sunt consecuent cu mine, când vin să apăr ministerul D-lui Brătianu. Da; am combătut pe D. Brătianu și l'am combătut fără milă, fără cruțare, dér nu l'am combătut pentru personalități. Eu m'am deosebit de D-sa într'o mare cestiune, și acésta o scie D. Blaramberg. D. Brătianu a avut un mare defect în propoziție cu marile sale calități; D-sa scotia, că nu are trebuință de alte forțe.

D. Ioan Brătianu, în anii din urmă, a făcut greșeli; și decât se retrăgea căți-va ani mai înainte, era să fie respectat până și de dușmanii. Pentru-că am combătut pe D. Brătianu, este acésta un cuvînt ca acum, când nu mai am sé'lui răstornu, eu care sunt chemat să fiu om cu sînge rece, care sunt dator să pronunț în conștiință, ca jurat, în acésta cestiune, trebuie ore să nu am în minte decât certele mele din trecut cu D. I. Brătianu, decât grieurile mele personale contra lui?

Așa fiind, cum voiți d-vostă să vin să dau în judecată pe fostul prim-ministru, care a guvernat țera 12 ani, și încă să dau în judecată ca borfaș ordinar, ca coruptor, ca luător de mită!... Este drept acésta? Nu. Și apoi

'Mi vei obiecta pôte, că pentru a evita supărările, nu e mai bine ore ca să stai cu mînilor în sinu — să nu lucrî nimic? pentru a nu te înșela în amici, să nu mai crești, să nu iubesc?...'

Eu îți dîcî: nu, nu e mai bine!

Nu sunt aderentă liniștei desăvîșite, ... nici nu pîrtinesc reducerea scopului și a dorințelor la unu' minimu' de — Nirvană, ... acésta ori cât de gloriificată — totuși mă înfioră...

Urméază deci ca pîn'aci a lucra, a te împrieteni, prin urmare a fi espusă—decepțiunilor. Caută cu felinariul după însușirile bune ale ómenilor; credința și de optimistă îți va presenta pe toți ómenii în color plăcute. Ei din contră, desconsiderăndu' mulțimea virtuților tale — să nu te miri, căci acésta rezultă din însași firea lor — ei vor pîndi numai după scăderile tale ... și decât vor afla scăderi cât de mici în tine, bucuria le va fi mai mare, decât a corlarului, care a găsit adevăratele mîrgăritare pe fundul mării.

Se pôte întempla, că tu tăberită în sfîrșit de continuelle stări supărăcióse

eu, ca deputat, renunțam la vederile mele politice? Nu trebuie să mă uit în favoarea cui dau acestu' votu? Nu trebuie să vedu, că dăm unu' exemplu, care descuragiază pe ori ce om de a mai fi mîndru în țera acésta? ...

(Va urma.)

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1890.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor făcute în anul 1889—90.

(Urmare.)

III. Publicațiunile Hurmuzachi și cercetările istorice. 1. Din colecțiunea de Documente istorice adunate de Eudoxiu Hurmuzachi s'a tipărit Tomul II, partea I, care cuprinde 722 documente din anii 1451—1575, culese din arhivele imperiale dela Viena. În anul trecut se tipărise cólele 1—52, acum s'a terminat de tipărit întregu' volumul de 94 cóle. Volumul va fi încheiat printr'unu' indice alfabetic, care va fi făcut în curîndu.

2. Tomul I, partea 2, cuprinde documente din anii 1346—1450 adunate și coordonate de către d-lu Nic. Densușianu, s'a tipărit întregu' în 96 cóle, cu 634 documente. În acestu' volum s'au tipărit și documentele latine procurate în copii fotografice din arhivele imperiale dela Moscva de către colegul nostru d-lu N. Kretzulescu.

La sfîrșitul volumului se tipăresc în două apendice documentele în limba slavonă procurate în fotografiă din aceleși arhive, precum și altele, cari au fost publicate de Miklosich și de alți slavisti. Tóte aceste documente slave au fost pregătite pentru publicare și însoțite de traduceri în limba latină și de note istorice și bibliografice de d-lu Dr. E. Kalusniacki, profesor la universitatea din Cernăuți, care a binevoit a se însărcina cu facerea acestei lucrări pentru Academiă. Lucrarea se tipărește sub îngrijirea chiar a d-lui Kalusniacki și în scurtu' timp va fi terminată.

La acestu' volum se vor anexa și câteva reproduceri heliografice de pe unele din cele mai vechi documente în limbile latină și slavonă, privitoare la relațiile Domniilor Moldovei și Munteniei cu Regii Poloniei.

3. Tomul II, partea 2, a început a se tipări. Acestu' volum va cuprinde documente pentru anii 1451—1575, adunate de prin publicațiuni streine, coordonate și adnotate de d-lu Nic. Densușianu. S'au tipărit dintr'ensul pînă acum 42 cóle cu 302 documente.

4. Documentele procurate prin îngrijirea d-lui colegu A. Odobescu din arhivele ministerului afacerilor streine dela Paris au fost tipărite în suplement I publicat cu urmare la colecțiunea lui Eudoxiu Hurmuzachi.

Din acestu' suplement erau publicate vol. I, II, și fasciôra 1 din vol. III. Documentele pe cari d-sa le-a mai adus dela publicarea acestei fasciôre s'au tipărit în anul trecut cólele 50—75, și au completat volumul III alu' suplementului.

5. Terminându-se deocamdată cercetarea și decopiarea documentelor din arhivele de stat dela Veneția, întregu' materialul decopiat s'a pus la dispo-

escate prin contrastele: iubirea ta de dreptate și nedreptatea lor, te vei vedea silită a te întorce către dînsii, ca să afirmi și tu cu ei împreună despre ceea ce e alb, și e negru...

Decă îți vei pute din destul da sémă, că acésta e unica modalitate a trăi în armoniă, decât, dîcî, vei învăța a te da după pîr, atunci te voui gratula... te voui numi și eu de unu' capu' practic, la din contră, decât te-ai disgesta pînă a deveni misantropă... atunci te rog primesc compătîmirea mea!...

Ce e dreptu', misantropia este fîca naturală a — filantropiei; acésta, oricât sună de paradosu', e adevăratu'. Timon și Alcest deveniră misantropi în urma escesivei lor iubiri de ómeni. Va să dîcă, iubirea pré mare aduce daune; și aci ar trebui deci aplicată practica devisă: „nicî pré-pré, nicî forte-forte“...

Dér încheiu, căci asemenea sfaturî ar pute fi multu' folositoare, dér puțînu — creștinesc!

Lucreția Costa Otariu.

sițiunea d-lui Slavici, secretarul comisiunei Hurmuzachi, spre a-lu pune în ordine cronologică și a-lu pregăti pentru tipar. Pe lângă acestu' material s'au adaus documentele procurate de către regretatul Dr. Obedenaru din diferite colecțiuni dela Roma, documentele privitoare la familia lui Mihaiu Viteazul procurate dela Budapesta de către d-lu colegu A. Romanu, documentele procurate din arhivele regale Suedeze și privitoare la relațiunile lui Gheorghe Stefanu, Domnulu' Moldovei, cu regele Suediei, precum și alte documente privitoare la relațiunile Suediei cu țările române.

Tóte aceste documente vor forma două volume noue.

(Va urma.)

Raportul direcțiunei „Albinei“

pentru a 17-a adunare generală ordinară, ce se va ține în 28 Martie 1890.

Impărtășindu-ni-se raportul acésta, estragemu' din elu următoarele date importante, privitoare la mișcarea operațiunilor institutului „Albina“ în anul espirat. Mișcarea a fost următoarea:

Depunerile: Cu finea anului 1888 erau la institutu 3524 depuneri în sumă de 2.864,397 fl. 96 cr. rămânendu starea lor cu 31 Decemvre 1889, 4376 depuneri în sumă de 3.488,932 fl. 42 cr. cu 624.534 fl. 46 cr., mai multu' decât în anul precedentu.

Escomptul de cambii: Starea portfoiului cu finea anului 1888 era de 9924 cambii în valóre de 2.109,477 fl. 22 cr. rămânendu starea portfoiului cu finea anului 1889 de 12,228 cambii în valóre de 2,409,614 fl. 75 cr. față de anul precedentu o creștere de 300,137 fl. 53 cr. Suma dubioselor amortisate în bilanțu din portfoiul de cambii este de 1623 fl. 76 cr.

Creditu hipotecar: Imprumuturile de hipotece au stat la finea anului 1888 din 1863 obligațiuni în sumă de 1.090 de mii 947 fl. 38 cr. și au mai rămas în 31 Decemvre 1889, 2044 obligațiuni în sumă de 1.187,519 fl. 09 cr., o creștere de 96,571 fl. 71 cr. față de anul precedentu. Aceste pretensiuni sunt asigurate prin hipotece de unu' areal peste tot de 71.583 jugere 1086 stănjini în valóre de 5.305,000 fl. fiindu cuprinse aici și edificiiile.

Serisuri fonciare cu 5%: Cu 31 Decemvre 1888 au fost în circulație în valóre de 210,000 fl., în decursul an. s'au mai emis 178,500 fl., a fost deci starea totală de 388,500 fl., s'au sortat în decursul anului 11,500 fl., rămân prin urmare cu 31 Decemvre 1889 în circulație 377,000 fl.

Serisuri fonciare cu 6% (sistate): Cu 31 Decemvre 1888 au fost în circulație în valóre de 861,300 fl. din care s'au sortat 55,600 fl., rămân prin urmare cu 31 Decemvre 1889 în circulație 805,700 fl.

Credite fixe (sistate): Au stat cu finea anului 1888 din 307 imprumuturi în sumă de 86,248 fl. 40 cr. din aceste s'au răscumpărat 21 imprumuturi în sumă de 15,487 fl. 05 cr. rămânendu cu 31 Decemvre 1889 286 imprumuturi în sumă de 70.761 fl. 35 cr. în comparație cu anul precedentu o scădere de 15,487 fl. 05 cr.,

Credite cambiale cu acoperire hipotecară: Starea cu finea anului 1888 a fost de 115 imprumuturi în sumă de 295,762 fl. 43 cr. rămânendu starea lor cu 31 Decemvre 1889 227 imprumuturi în sumă de 388,149 fl. 85 cr. față de anul precedentu o creștere de 92,387 fl. 42 cr.

Imprumuturi pe efecte: Starea cu 31 Decemvre 1888 a fost de 207 imprumuturi de 92.300 fl. 35 cr., rămânendu la finea anului 1889 de 67,886 fl. 25 cr. față de anul precedentu o scădere de 24,414 fl. 10 cr.

Credite de cont-curent: Starea acestui ramu a fost cu finea anului 1888 de 33 imprumuturi în sumă de 117,680 fl. 53 cr. rămânendu cu finea anului 1889 44 imprumuturi în sumă de

262.520 fl. 76 cr. o creștere de 144,840 fl. 23 cr. față de anul precedentu.

Imprumuturi pe produse: Starea cu finea lui Decemvre 1888 a fost 22 imprumuturi în sumă de 27,633 fl. 39 cr. rămânendu cu 31 Decemvre 1889 19 imprumuturi în sumă de 16,662 fl. 53 cr. o scădere față de anul precedentu de 10,970 fl. 86 cr.

Monetă: Starea cu 31 Decemvre 1888 a fost 702 fl., 82 cr. în decursul anului s'au mai cumpărat de 103,447 fl. 22 cr. totalul 104,150 fl. 04 cr., din aceste s'au vîndut 102,946 fl 86 cr. și au rămas cu 31 Decemvre 1889 1,203 fl. 18 cr.

Mișcarea cassei în decursul anului 1889: Intrate, la centrală 6,959,343 fl. 93 cr., intrate la sucursală 4.485,594 fl. 17 cr. Suma intratelor 11.444,938 fl. 10 cr. Eșite, la centrală 6.962,524 fl. 41 cr. eșite la sucursală 4.495,836 fl. 66 cr. suma eșitelor 11.458,361 fl. 07 cr. Totalul 22.903,299 fl. 17 cr. cu 3.423,990 fl. 26 cr. mai multu' ca în anul precedentu.

Revirementul în giro-conto băncei austro-ungare a fost în anul espirat de 5,225.874 fl. 92 cr., ér revirementul prima-notei a fost de 4.424,348 fl. 92 cr.

Din bilanțul general alu anului 1889 rezultă că: Suma activelor institutului este cu 559,117 fl. 15 cr., ér suma veniturilor brutu cu 37,792 fl. 75 cr. mai mare ca în anul premergătoru.

Subtrăgendu din venitul brutu alu anului de 345.711 fl. 37 cr., totalul eșirilor cu 291,841 fl. 49 cr., rezultă unu' profitu curat alu anului de 53,869 fl. 88 cr. cu 3,805 fl. 45 cr., mai mare ca în anul precedentu. (Va urma.)

Invitare.

Reuniunea română de gimnastică și de cântări, din cauza lipsei de membri, n'a putut ține adunarea generală convocată pe ziua de 11 (23) Martie a. c.

Se convocă deci din nou adunarea generală pe Duminecă 18 (30) Martie a. c. în sala de cântări a Reuniunii—strada Scheilor Nr. 132—la 3 ore postmeridiane.

Se invită toți onor. membri cu acelu' adaus, că în sensul §-lui 7 din statute ședința adunării se va ține cu atâți membri, câți vor fi preșenți.

Fiindu la ordinea șilei obiecte de importanță extraordinară, e de dorit, ca membrii să ia parte în număr câtu se pôte de mare.

Ioan Lengeru, președinte.

Cursul pleței Brașov

din 24 Martie st. n. 1890.

Bancnote românești Omp.	9.36	Vand	9.38
Argint românesc	9.31	"	9.36
Napoleon-d'ori	9.44	"	9.48
Lire turcesc	10.63	"	10.68
Imperial	9.61	"	9.66
Galbin	5.45	"	5.50

Editor și Redactor responsabil: Dr. Aurel Mureșanu.

Esarendare de móră.

Móra basilitană dela Blașiu precum și móra basilitană dela Petrisatu (M. Peterfalva) se dá în arendă pe 6 (șese) ani începându dela 1 Aprilie 1890 pînă în ultima Martie 1896. Licitarea verbală se va ține la 27 Martie a. c. st. n. după améđi la 2 ore în cancelaria subscriului unde și pînă atunci se pot vedé condițiunile de licitare.

Prețulu esclamei pentru móra din Blașiu este 5500 fl. și vadiul 550 fl., éră pentru móra din Petrisatu 2500 fl. și vadiul 250 fl. Oferte se primesc decât sunt însoțite de vadiu și ajustate în forma legală pînă înainte de începerea licitațiunei verbale. Blașiu, în 7 Martie 1890.

Ludovicu de Csato, avocat archidieceșan.

„MESERIAȘULU ROMÂNŪ“, Asociațiune de credit și depuneri, Brașov.

Table with columns: Activi, Bilanțu pro 31 Decembrie 1889, Passivi. Rows include Credite polițe escomptate, Cuote de plată, Mobiliarul, Cassa în numărare, Spese de fondare, Anticipațiuni, Capitalul cuote subscrise, Depuneri spre fructificare, Fondul de rezervă, Interese transitorii pro 1890, Creditori, Saldul profitu.

Table with columns: Dare, Contul profitu și perdere pro 31 Decembrie 1889, Avere. Rows include Spesele generale, Competințe plătite în 1889, Darea pro 1889, Chiria, Salare, Interese la Conto curente, Interese la depuneri, Amortisarea mobiliarului, Competințe neplătite pro 1889, Salare neplătite pro 1889, Interese transitorii pro 1890, Taca la tribunală, Saldul profitu curat.

Brașov, 31 Decembrie 1889.

Ionu Lengeru m. p. directoru executiv.

George M. Zănescu m. p. casieru-comptabilu.

George Navrea jun. m. p. membru alu direcțiunei. Petru Nemeșiu m. p. vice-președinte. G. Bellissimus m. p. membru alu direcțiunei. Comitetul de supraveghere a revăditu conturile presente și le-a aflatu tôte în cea mai bună ordine.

Ios. Puscariu m. p. Petra-Petrescu m. p. S. N. Bobancu m. p. Nicolau Pilția m. p.

PUBLICAȚIUNE.

Din partea administrațiunei pădurei bisericelor gr. or. brănene se aduce la cunoștința publică, cum-că în 5 (17) Aprilie a. c. la orele 11 a. m. în urma încuviințării Prea Venerabilului Consistoriu archidiece-sanu și a comisiunei comitatense, se vor vinde—pe calea licitațiunei publice și cu oferte, în totalu seu după metru cubicu, lemnele de brad pentru construcții, de pe o anumită parcea de pădure din muntele „Predușu“, în mărime de 59 jugur 300 și carea se află în apropiere de 1 1/2 oră de centrul Branului—spre tăiere, în terminu de 2 ani cu prețulu strigărei de 7080 fl. v. a.

Doritorii de a cumpăra voru avé de a depune înainte de înce-pera licitațiunei unu vadiu de 10%, ér ofertele, închise, timbrate, încă voru cuprinde vadiul amintit și se voru preda până la 10 ore a. m. presidiului administrațiunei. Condițiunile mai detaliate se pot vedé în tôte țilele, în orele oficióse, la direcțiunea școlei ca-pitale din Branu, precum și în cancelaria notariatelor Branului inferioru și superioru.

Pentru comitetul administrativu: Leontinu Pușcariu președinte.

288,3—3

Avisu d-loru abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fâșia sub care au primitu țiarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Totodată facemú cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avemú din anii trecuți numerii pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potú adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Octomvrie 1889.

Large table with multiple columns and rows showing train schedules and fares between various stations like Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Teius, Teius-Aradu-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, etc. Includes columns for train types (Trenu accelerat, Trenu omnibus, Trenu de persoane) and fares.

Nota: Numerii incadrați cu linii gróse însemnáză orele de noapte.